

[Korsgaard.]

løst i en nær Fremtid. Det vil ogsaa være bekendt, at Medlemmer af mit Parti har forelagt Forslag i saa Henseende, men det vil jo være ligesaa bekendt, at det ikke har været muligt her i Salen — og jeg maa tilstaa, at hvad Ministeren udtaler til Bladet og den Slags Ting, interesserer mig ikke stort, for naar man taler til en Minister her i Salen, maa man kræve sit Svar her — at formaa de nuværende Ministre til paa dette Punkt at fremkomme med en eneste Udtalelse. Men ser vi da paa det finansielle, kan jeg ikke se rettere, end at der ikke vil være megen Sandsynlighed for at faa denne Skat afskaffet i Løbet af 5 Aar, uden at der maa skaffes andre Penge i Stedet, eller at man formindsker sine Udgifter.

Med Hensyn til en Formindskelse af Udgifterne er det Spørgsmaal, som først melder sig: Militærudgifternes Nedsættelse. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Er det Finanslovens første Behandling?) Nej, højttærede Undervisningsminister, det er Tillægsbevillingslovens tredje Behandling, og ved den har man under Generaldebatten Lov til at tale om alt muligt, den højttærede Undervisningsminister, der nu skal beskæftige sig med at undervise rigtigt, fordi han har Skolevæsenet under sig, burde vide dette overmaade simple. — Man kunde altsaa beskæftige sig med, om der er Mulighed for at faa Militærudgifterne stærkt nedsat. Nu kan det ikke benægtes, at ved Folketingsvalget vandt de en betydelig Sejr, der vil have disse Udgifter ned, og det kan heller ikke benægtes, at der er en teoretisk Mulighed for at gennemføre en Lov, som nedsætter disse Udgifter meget væsentligt, men er nu, ret beset, Sandsynligheden saa overmaade stor? Ja, jeg kan jo af mange Grunde aldrig blive den afgørende, men jeg kan ikke se rettere, end at der rent bortset fra Pengene er en Kløft mellem dem, der overhovedet ikke vil have noget Forsvar, og dem, der vil have et Forsvar, og til disse sidste hører Venstre og Konservative, som dog endnu er Flertal i Landstinget. Man kan jo altid i Politik snakke sig til Rette om en hel Del, men dèr, hvor Principperne rigtigt tårner sammen, dèr, hvor man ligefrem skal forlade noget, som man helt og fuldt mente man maatte have, i hvert Fald i Prin-

cippet, tror jeg, der vil blive overmaade store Vanskeligheder. Jeg gaar ud fra, det er rigtigt, at der indenfor Venstrepartiet som indenfor alle andre Partier, er Afskygninger med Hensyn til, hvorledes Forsvaret skal være, nogle vil ofre flere Millioner, andre færre, men jeg tror ikke, der indenfor Venstrepartiet — saa vidt jeg da har kunnet bedømme det — er en Væsenforskel i den Forstand, at nogle indenfor Partiet stiller sig paa det Standpunkt, at vi overhovedet ikke skal forsvare os, og da det netop er Kardinalpunktet i de radikale Partiers Holdning, at vi *ikke* skal forsvare os, kan jeg ikke se, det vil være nemt at komme til Enighed i denne Sag. Jeg tror derfor, det vil være urigtigt at bygge paa, at man ad den Vej skulde kunne indvinde betydelige Beløb til Skattenedsættelser.

Det synes mig derfor saare vanskeligt at komme til en Afskaffelse af Restaurations-skatten uden at forøge andre Skatter. Hvordan man saa vil stille sig til en Forøgelse af andre Skatter, naar man derved kan lempe, eventuelt afskaffe Restaurations-skatten, kan jeg ikke vide noget sikkert om, men jeg vil dog antage, at hvis Betalingen for Restaurations-skattens Afskaffelse skal være en Forhøjelse af de direkte Skatter, vil man ikke kunne vente Støtte fra konservativ Side. Derimod vil jeg mene, at man snarere kunde tale sig til Rette, hvis man paa det Grundlag, den højttærede Statsminister angav som Begrundelse for at Restaurations-skatten skulde afskaffes — nemlig at der var noget urimeligt i, at den Luksus, man beskattede paa Restauranter, beskattede man ikke i de rige private Hjem — kunde finde en Maade, hvorved Luksusforbrug af den Art, som man har søgt at ramme gennem Restaurations-skatten, beskattes baade i private Hjem og i Restauranter, og saaledes fordeler Skatten over hele Befolkningen, vilde der være ikke saa helt faa indenfor mit Parti, der kunde være at faa i Tale.

Jeg tror altsaa, at man fra Regeringens Side vil gøre klogt i at indstille sig paa, at det, man foregølede Befolkningen forud for sidste Valg om, at Restaurations-skattens Fjernelse kun var et Pennestrøg, er en af den Slags Handlinger, der jo desværre maaske bærer Løn i sig selv til at begynde